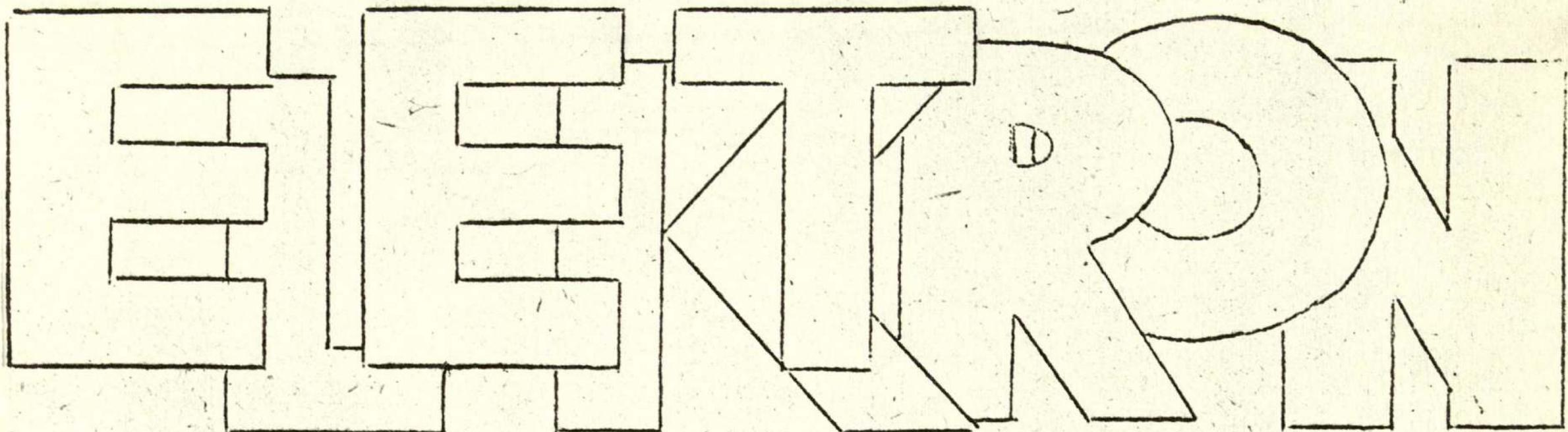
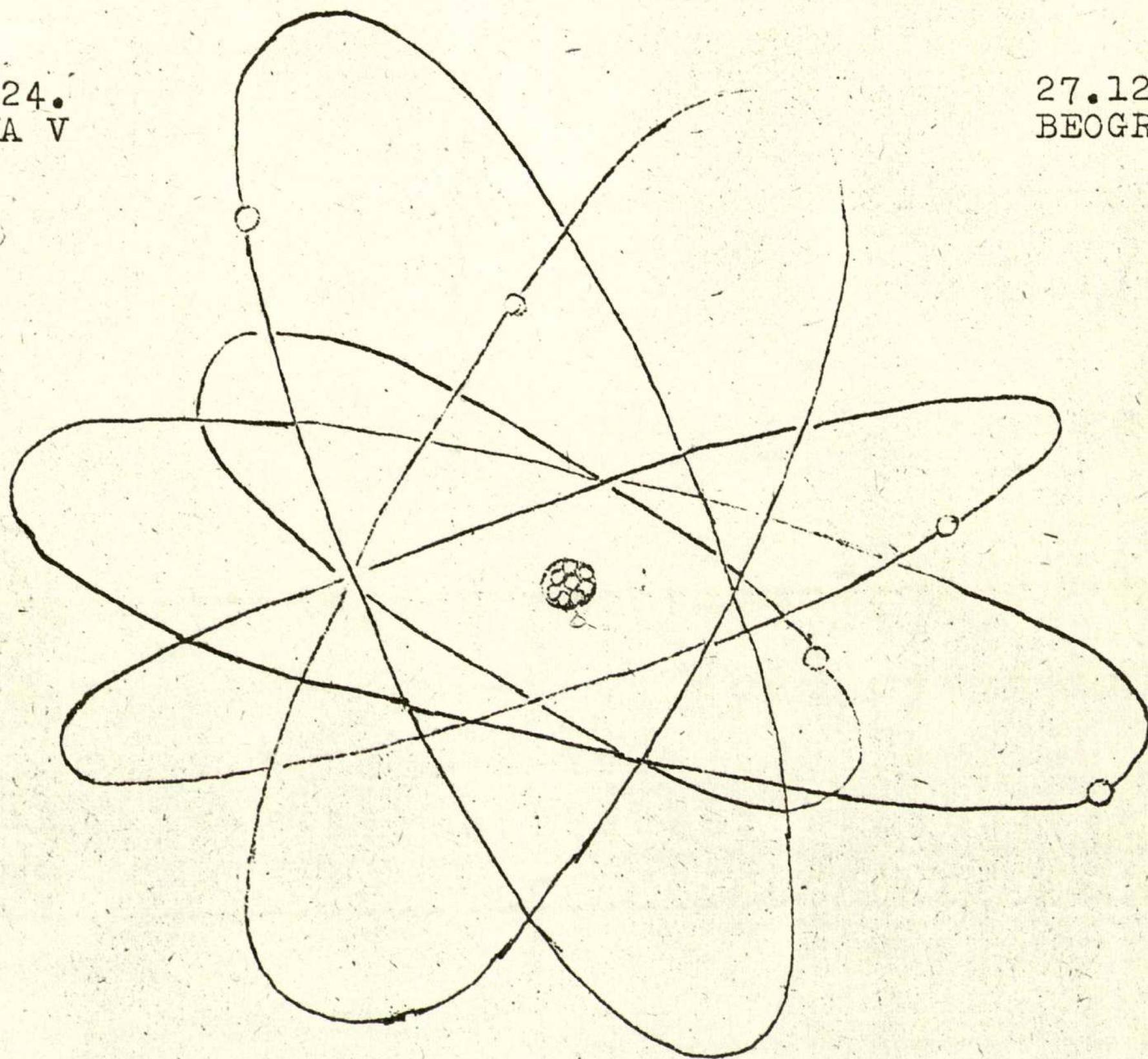

BROJ 24.
GODINA V

27.12.1965.
BEOGRAD

LIST STUDENATA ELEKTROTEHNIKE

LIST IZLAZI JEDNOM MESEČNO; NAMENJEN JE ZA INTERNU UPOTREBU
ŠTAMPA ČIKA-VELJA.

UREDжујЕ REDAKCIJSKI KOLEGIJUM:

TODOROVIĆ MILOJE TODOROVIĆ, odgovorni urednik
ŽIVOTA TASIĆ, glavni urednik
JOSIF SPIRIĆ
KOSTA ILIĆ
RADOMIR PETROVIĆ
MILOVAN KONSTANTINOVIC
HARIS HERCEG
STANKOVIĆ SRDJAN, ilustracije.

LIST SE ŠTAMPA U TIRAŽU OD 350 PRIMERAKA.

MESTO I ULOGA LISTA "ELEKTRON"
U NAŠOJ SREDINI

Elektrotehnički fakultet sa svim svojim žiteljima, studen-tima i nastavnimoosobljem, predstavlja jednu karakterističnu i kompleksnu sredinu koja obiluje problemima za nju specifičnim kao i problemima koji karakterišu i ostale sredine na Beograd-univerzitetu. Dinamika rada koja kod nas vlada za sobom povlači izvesnu problematiku koja iskrasaya tu i tamo u raznim vidovima i kroz razne dogadjaje svakojake prirode. Potrebno je shvatiti tu sredinu i uživeti se u nju, jer svaki od nas, makoliko možda po-želeo da pobije, predstavljanjen sastavni deo i kao takav bi trebalо da sagledava njene probleme i da ih rešava koliko je to u njegovoј moći. sredstvima koja mu stoje na raspolaganju.

Kompleksnost rada i delovanja na ovom Fakultetu stvaraju izvesne odnose koji se uspostavljaju medju nama. Ti odnosi će biti zdravi i plodonosni samo onda ako budu plod našeg blagovremene i istinskog delovanja i istupanja. U tom slučaju nastava, uče-nje i ostale naše aktivnosti odvijaće se prema našoj sopstvenoj želji i našim sopstvenim stremljenjima u interesu svih nas.

Neće se preterati ako se kaže da jedan list skromnih raz-mera i mogućnosti može i mora da odgovori ovom zadatku. Prvi i jedini uslov za to je da svaki pojedinac, bio to student ili na-stavnik treba da ga prihvati kao nešto svoje, i da aktivno u-čestvuje u njegovom stvaranju. Ne bude li to tako, on neće odgo-voriti svojoj ~~mameni~~. Savršeno je nepotrebno da jedna određena grupa ljudi stalno daje priloge za njega, jer to neće biti list svih, već samo nekolicine i neće svaki pojedinac u njemu naći sebe i svoj problem te kao takav neće imati svrhe i polako neće imati svrhe i polako će gubiti karakter i obeležje student-skog lista.

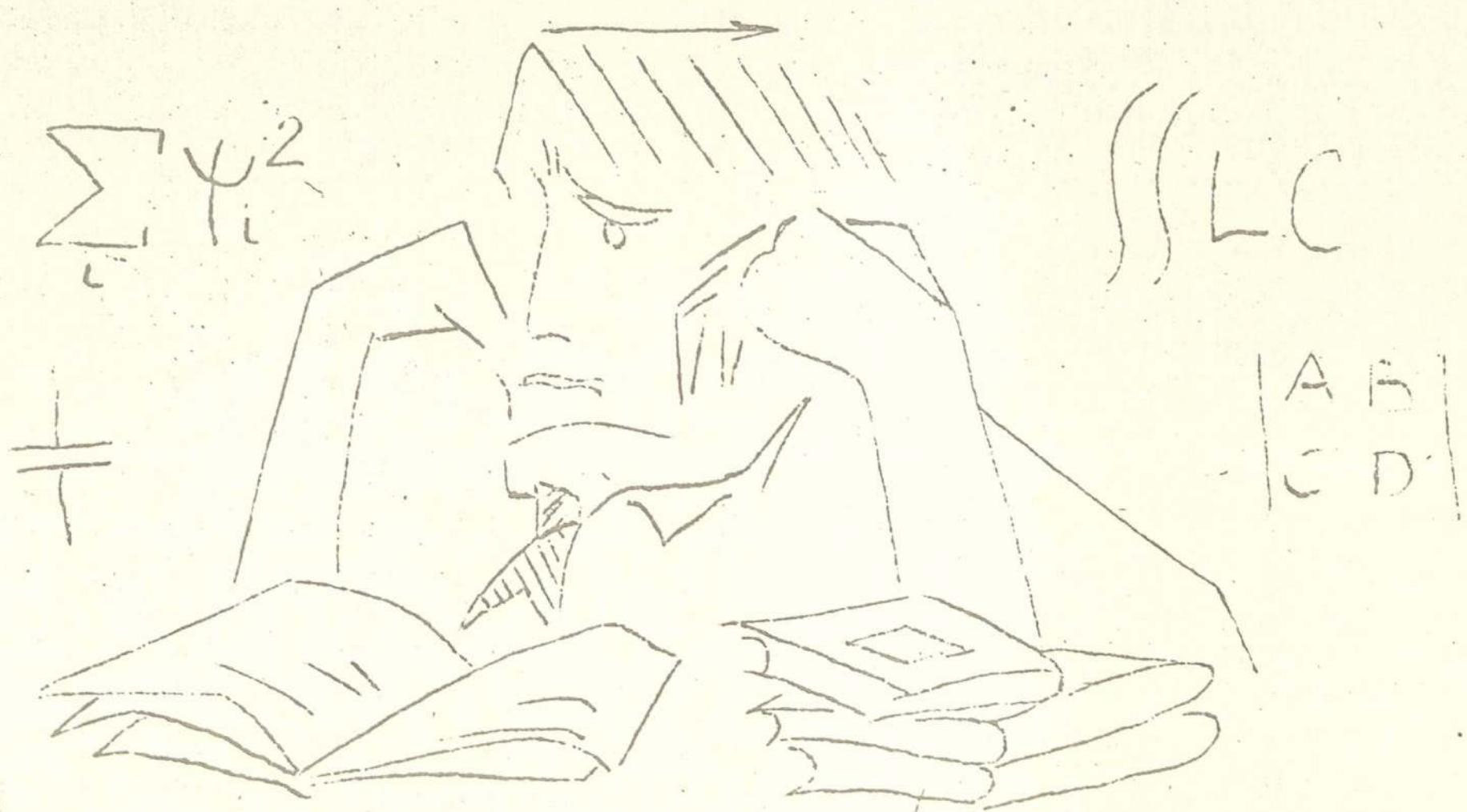
Savršeno je jasno da jedna takva tematika u kojoj bi se tretirali dogadjaji i problemi sa našeg Fakulteta mora imati primarno mesto u ovom listu. Međutim, list ne sme da se zaustavi samo na ovome. On, kao što se dalo naslutiti, treba da tretira celokupan život na fakultetu, pa i u domovima. Njegovu sadržinu treba obogatiti i raznim literarnim prilozima, skicama, likovnim pri-lozima i dr.

Kakva je dakle uloga "Elektrona", zapitaćeno se svi mi. Odgovor je jasan, jednostavan i očigledan. To treba da bude jedna univerzalna tribina svih onih koji rade na Elektrotehničkom fakultetu. To bi bila tribina kroz koju bi ^{se} sagledavali dogadjaji na samom fakultetu, problemi koji iskrasavaju na njemu, užas i neuspeli naših poduhvata, naše namere i naša streljenja. Kroz njega treba da se upoznaju studenti, nastavnici i ostali, ne kao ličnosti, već kao oni koji rade na istom poslu. Kroz njega treba da provjerava ozbiljna tematika i vedar duh studentskog života, zgodne i nezgode koje se kod nas dešavaju i još mnogo štošta drugo.

Dakle, dragi studenti, popnite se na govornicu ove tribine i recite koju reč. Nemajte se stideti i nemojte se plašiti da ne znate da kažete ono što želite. Ovo nije smotra velikih literata i grandioznih pesnika, već smotra studenata elektrotehnike. Ne libite se da iznesete svoju želju, zahtev ili neko svoje ostvarenje, a možda i neku kritiku onoga što van se ovde na vam našem fakultetu ne svidja. Ne dajte da tačka u vama, ne dozvolite da o onome što vas tišti pričate pojedincima, jer vas onda mi ne čujemo, mi studenti elektrotehnike. Budite uvereni da ćete naići na razumevanje svih nas jer vaš problem je problem svih nas, vaša želja je želja svih nas.

Ovaj list moramo da stvaramo i kroz njega da se iskazujemo. Budimo ubedjeni da će se naša reč kroz njega najdalje čuti, dalje nego na bilo kom skupu studenata našeg fakulteta.

Haris Herceg

IZVODI IZ ZAKLJUČAKA XX REDOVNE SKUPŠTINE
SAVEZA STUDENATA BEOGRADSKOG UNIVERZITETA

Konferencija smatra da ove i narednih godina treba obuhvatiti one stavove koji do sada nisu formulisani, oni koji su izmenjeni u odnosu na naše ranije mišljenje, kao i one koji su proizvod sadašnje aktuelne problematike Univerziteta ne iznoseći ponovo sve one stavove koji su usvojeni, koji su u procesu ostvarivanja, koji su uopšte poznati i prihvaćeni u studenckoj sredini.

BRZO I KVALITETNO ZAVRŠAVANJE STUDIJA OSTAJE PRIMARAN
ZADATAK ORGANIZACIJE SAVEZA STUDENATA.

Zalažemo se za to da se studentima prve godine posveti posebna pažnja od prvih dana njihovog dolaska na fakultet, kako bi se uticalo na njihovu organizaciju i adaptiranje-a to se može ostvariti ne samo redovnim već i dopunskim oblicima rada (putem konsultacija, kroz forme rada sa starijim studentima, češću kontrolu znanja i tд.).

Ukoliko se sadrži prvi stepen nastave, treba se boriti da on izmeni karakter i smisao-da odgovara potrebama privrede i društvenih službi, i u tom smislu da se izvrši reforma nastavnih programa koja će odgovarati napred istaknutim zahtevima, da se precizira odnos prvog stepena prema nastavi na odgovarajućim višim školama itd. To treba da se reši na svakom fakultetu pojedinačno i na specifičan način.

Potrebno je da se izdiferenciraju svi ti stavovi kako bi se formulisali u novim statutima.

Pre donošenja novih statuta, Savez studenata na fakultetima trebada pokrene akciju diskusije i formulisanja nekih važnijih pitanja(režim studija, stepenasta nastava, samoupravljanje) koja treba uneti u statute, a u kojima treba da ima mišljenje organizacija i studenata i nastavnika pre nego što se formulišu u normativnom aktu. Ovotreba odmah početi, jer je predviđeno da se novi statuti donešu do početka aprila 1966 god.

Savez studenata je protiv svih oblika školarine, koje se uvode za redovne studente, a koji su regulisani internim propisima fakulteta.

ORGANIZACIJA SAVEZA STUDENATA NE TREBA DA BUDE JEDINO I PRVENSTVENO FORUM ZA IDEOLOŠKO OBRAZOVANJE STUDENATA VEĆ REALNA I POLITIČKA SJAGA, KOJA MORA BITI INICIATOR SAZNAVANJA I ANALIZE IDEJNIH STRUJANJA NA UNIVERZITETU, KOJA MORA IMATI VELIKOG UTICAJA NA FORMIRANJE STAVOVA I MIŠLJENJA STUDENATA.

Mi smo već usvojili stav da je ideoološko obrazovanje kroz mstavu jedan od najefikasnijih i najstudioznihih metoda obrazovanja. Zato se treba i dalje zalagati za kvantitativno povećanje učošću predmeta društvenog obrazovanja (posebno na tehničkim fakultetima).

Zadatak naše organizacije je da mnogo više nego do sada proučava idejna strujenja na Univerzitetu, reperkusije koje ima materijalni, socijalni i dr. položaj na formiranje studentskog mišljenja. Studentska štampa ne treba da se bavi prvenstveno registrovanjem, površnim posmatranjem i snimanjem dogadjaja, već više da se bavi ispitivanjem i analizom tih dogadjaja, mišljenja i problema naše sredine, njihovih uzroka i idejne sadržine. Sa druge strane, treba se založiti za to da se u uskim grupama ne iznose i odatile ne šire pogrešna i neproverena mišljenja, već da se svi problemi za koje smo zainteresovani raspravljaju javno.

STIPENDIJE I KREDITI+STUDENTSKI DOMOVI I RESTORANI

Smatramo da jednim normativnim aktom(zakonom)treba regulisati principe i kriterijume za dodelu stipendija i kredita od strane radnih organizacija i društveno političkih zajednica.

Stipendiranje se mora precizirati kao instrument kadrovske politike, koji pri tom ima i elemenata socijalne pomoći, što se može obezbediti utvrdjivanjem principa javnosti u dodeljivanju stipendija i poštovanjem sledećih kriterija: uspeh u učenju, odn. studiranju, imovnom stanju. Ove opšte kriterije treba utvrditi zakonom kao i postupak u dodeli stipendije, pri čemu se mora obezbediti uticaj odgovarajuće katedre i organizacije Saveza studenata.

Neophodno je preduzeti energične mere na iznalaženju bolje organizacije rada studentskih domova i restorana i ispitati mogućnost formiranja zajedničkih službi. U tom pravcu mora da se daleko više i odgovornije angažuje stručna služba Rektorata.

IMA USLOVA DA SE NA UNIVERZITETU IZBORIMO ZA MASOVNU I KVALITETNU KULTURNU DELATNOST I OPTIMALNO ZADOVOLJAVANJE KULTURNIH POTREBA

Treba više i češće koristiti na Univerzitetu i na fakultetima dostignuća studenata umetničkih akademija(izložbe, koncerti i sl.) U tom smislu potrebno je ostvariti veću saradnju akademija sa fakultetima i iskoristiti mogućnosti da se značajnije akcije zajednički organizuju. Potrebno je omogućiti odgovarajuća sredstva za društvenu aktivnost studenata na ovom polju, posebno obezbediti sredstva pojedinim kulturno umetničkim društvima koja deluju u našoj sredini

OSTALI VIDOVI AKTIVNOSTI

Posebnu pažnju Savez studenata Beogradskog univerziteta mora posvetiti studentima stranog državljanstva koji kod nas studiraju.

Savez studenata Beogradskog univerziteta smatra da strane studente koji studiraju na Beogradskom univerzitetu treba primiti u organizaciju SSJ, i predlaže da se na predstojećoj VII Konferenciji Saveza studenata Jugoslavije statutom predvide uslovi pod kojima strani studenti mogu biti primljeni u Savez studenata Jugoslavije.

Ne sme se čekati Godišnja skupština da bi se istakli postojeći problemi. Treba se orijentisati na češće raspravljanje svih aktualnih pitanja na zborovima studenata kako bi svaki student mogao uticati na uzimanje stavova i donošenje odluka.

IZ ZAKLJUČAKA SA GODIŠNJE KONFERENCIJE SS ELEKTROTEHNIČKOG FAKULTETA - 1.11.1965.

2. Školska pitanja

Novi FOSS treba da se založi:

1) Za poboljšanje kvaliteta nastave, 2) Da se za svaki predmet izdaju skripta ukoliko udžbenik ne postoji i da se ponovo izdaju udžbenici koji ne postoji biše u prodaji(matematika i osnovi elektrotehnike, elektronika i itd.), 3) Da se preko godine provodi rad studenata(kolokviji i obavezni zadaci), 4) Da se zalaže za selekciju pri upisu na prvu godinu kako bi se svi kandidati izjednačili, jer kriterijum nije isti u svim srednjim školama, 5) Veća godina treba ranije formirati kako se ne bi gomilali problemi koje treba rešavati dok su aktuelni. Zbog toga treba profesori da sazovu veću godinu jer su studenti već izabrali svoje predstavnike.

SUSRET SA STUDENTIMA IZ SSSR

Dana 6.12. 1965. Savez studenata našeg fakulteta organizovao je susret sa studentima Lenjingradskog univerziteta. Većina naših kolega iz SSSR bila je sa Elektrotehničkog instituta, pored studenata mašinstva, mehanike, optike i dr.

Prvi deo ovog susreta protekao je u razgovoru o režimima studiranja na našim i njihovim fakultetima. Najinteresantnije za nas bilo je saznanje da se režimi studiranja prilično razlikuju. Naime, zbog velikog razvoja nauke, to jest njenih grana izbegava se studiranje "u širinu", već se teži ka specijalizaciji pojedinih podgrana neke naučne discipline. Pritom se ne zapostavljaju opštija znanja koja mogu poslužiti pri radu sa podgranama bliskim onoj koja se specijalizuje. Kao primer za ovo navedeni su fakulteti elektronske tehnike, fakulteti elektrifikacije i automatizacije preduzeća, elektrofizički i dr.

Zanimljivo a i važno pažnje je i to da nakon $5\frac{1}{2}$ godina bezstepenih studija novi stručnjaci rad e na mestima koje im odrede državne komisije. Selekcija pri upisu na fakultete je veoma stroga pošto za jedno mesto konkuriše 3-5 srednjškolaca. Aktivnost organizacije VLKSM (Komsomol) na fakultetima i višim školama slična je radu i delovanju našeg Saveza studenata.

Po obilasku laboratorijskih nastavki je razgovor sa našim gostima. Oformile su se grupe u kojima ne samo da se živo diskutovalo već se i pevalo.

Razmena mišljenja i pored različitog jezika kojim se govorilo bila je brza i spontana. I što je vreme više odmicalo, poznanstva su se širila i postajala prisnija. Dobio se jednog trenutka utisak da se sa našim simpatičnim i skromnim gostima već dugo poznajemo. Bilo nam je uzajamno prijatno interesovanje za način života i želje koje sledimo.

Svako od nas, a mislim da to mišljenje dele i naši prijatelji sa istoka, zadovoljan je ovim susretom mladih ljudi od kojih se očekuje da jednog dana potvrde svoja znanja i vrednosti.

Josif V. Spirić

KORISTIMO ISKUSTVA

STEĆENA NA RADNOM MESTU

Na našem fakultetu postoje tri odseka, tri veoma široke oblasti proučavanja. Sem osnovnih elekrotehničkih disciplina te oblasti imaju sasvim različite predmete. Teoriska izlaganja na Energetskom odseku i Odseku za telekomunikacije i elektro-niku su uglavnom upotpunjena laboratorijskim vežbama, a u svakodnevnom životu studenti sa ovih odseka često nailaze na probleme iz svoje struke. Na tim odsecima se može lakše dobiti stipendija i studenti već unapred naziru svoj rad kad završe studije. Verovatno zbog ovoga oni često pitaju studente Odseka za tehničku fiziku ima li uopšte smisla to što ovi uče, nazivajući ih pritom vizionarima i sl.

Upravo povodom ovoga započeo je razgovor sa našim kolegom sa III stepena Vladimironom Spirićem, koji radi u Institutu "Boris Kidrič" u Vinči.

"Moje je mišljenje da pri biranju Odseka za tehničku fiziku studenti nisu pobudjeni materijalnim interesima, već, opredeljujući se, imaju vidu, da će u toj oblasti moći najviše da se posvete istraživačkom radu. Pri tome nemaju konkretnu predu stavu o budućem radu; inspirisani su željom da se bave jednom novom naukom, da istražuju ne bi li pronašli nešto novo u tom noru neispitanih činjenica, ne bi li podčinili neku prirodnu silu koja je i dosad bila nepoznata i možda neprijateljska, ne bi li je stavili u službu čoveka.

Tako sam ja zamišljao svoj budući rad prilikom upisanja na fakultet. Moja polazna tačka je dakle izgledala zanimljiva i primamljiva za jednog mladog čoveka punog snage i ideala. Sada radim na problemima koji su mnogo konkretniji, ali zbog toga i mnogo interesantniji i izgleda mi da noja prvo bitna naštanja nisu izneverena, čak su dobila u svojoj snaži i lepoti.

Studenti koji na našem fakultetu završe treći odsek postaju uglavnom eksperimentatori. Takav je bar slučaj u našem Institutu u Vinči. Mi se ne bavimo čistom teorijom; na osnovu eksperimentata koje sami postavljamo i ostvarujemo, donosimo izvesne opšte, teorijske zaključke. Na taj način potvrđujemo naše hipoteze o nekim problemima, ili pak uvidjamo da su pogrešne i da ih treba zameniti korektnijim. U tom procesu se na kraju ipak dolazi do izvesnih nesumnjivih saznanja koja često dalje primeñiti na nove probleme.

Dakle, pri samonpristupu eksperimentu imaju se neke prepostavke, neke ideje. Ako ih eksperiment potvrdi nakar delimično onda se doživi, čini mi se, najveće zadovoljstvo koje čovek može da oseti. Ako se naše prepostavke ne ostvare, ali je tok eksperimenta bio dobar, onda sam eksperiment naneće neku novu ideju i mi smo opet zadovoljni jer smo bogatiji za jednu ideju.

Uopšte, eksperiment i ideja su nerazdvojivi, oni jedno drugo podstiču i upotpunjuju pri sticanju saznanja o svetu koji nas okružuje.

Ovo je svima dobro poznato, neki su o tome čitali, neki su se na delu uverili. Malo kome nije poznata misao: "Praksa bez teorije je slepa, teorija bez prakse je prazna". Ja sam se uverio i u to da samo praktičan rad povezan sa teorijom dovodi do radošti i zadovoljstva pri radu;"

Mi smo često skloni da prednete odvajano na važne i manje važne. Upitali smo kolegu Spirića kakvo on ima iskustvo po tom pitanju.

"Čini mi se da su svi predmeti važni. Na fakultetu je najvažnije steći opšti fond znanja da bi se kasnije sa ~~i uspešnom~~ prišlo rešavanju postavljenih problema koji su često dosta kompleksni i iziskuju poznavanje mnogih oblasti. Studenti sa stipendijama već znaju u kojoj oblasti će raditi i oni toj oblasti, prirodno, posvećuju više pažnje. Ipak, opšte predmete ne bi trebalo da zapostave, jer baš zato što su opšti oni se mogu svuda i javiti. Da bismo bili dobri eksperimentatori potrebno je solidno poznavanje opšte fizike i po mom mišljenju šteta je što se ona radi samo na prvoj godini. Matematiku mnogo više radimo, ali bi te dve grane trebalo nekako uskladiti, jer mi smo skloni više teorisanju nego praktičnom radu. Fizika je za eksperimenat opšte oruđje, a za uspešan rad potreban je alat. Vrlo važni su i predmeti: fizičkotehnička merenja, električna merenja, kao i elektronika (kad bi postala malo konkretnija), jer se danas skoro sva istraživanja zasnivaju na ispitivanju i merenju određenih veličina odgovarajućim elektronskim instrumentima, pa je potrebno poznavati dobro principe rada ovih instrumenata u cilju njihovog što uspešnijeg iskorišćavanja.

Svakako treba solidno savladati predmete specifične za naš treći odsek, a treba naročito naglasiti, da je od neocenjive važnosti ako se poznaje ruski i engleski jezik, jer je literatura koja je nama potrebna uglavnom data na ovin jezicima.

Pri radu na nekom problemu potrebno je dobro proučiti sve što je dosad uradjeno kod nas i u inostranstvu, potrebno je pronaći mesto našeg rada između onoga što je već postignuto, potrebno je koristiti se nekim iskustvima naših prethodnika. Veoma česti su ~~i ususreti~~ sa istraživačima iz inostranstva, kako prilikom uzajamnih poseta tako i na raznim seminarima i školama koje se organizuju radi raspravljanja pitanja iz određenih oblasti. Potrebno je pratiti nova dostignuća u nauci, potrebno je držati korak. Današnja nauka sve je manje u granicama jedne zemlje, sve je veća njena uloga u povezivanju naroda radi pusteg napretka čovečanstva".

Nekada su pojedinci svojim otkrićima doprinosili razvoju nauke. Današnja dinamičnost i širina u razvoju nauke iziskuje angažovanost šitavih grupa stručnjaka. Zato se i stvaraju ogromni instituti i specijalizovane laboratorije u vidu sabrenenih "hranova nauke", koji su san mnogih mladih entuzijasta. Upitali smo kolegu Spirića kako se u Institutu u Vinči radi na rešavanju problema, kao i kakva situacija očekuje jednog mladog čoveka na početku njegovog rada.

"Vrlo je važno sa kakvim se poverenjem prima jedan mladi čovek. On obično radi u nekoj grupi stručnjaka na rešavanju nekog problema. Danas su problemi u tolikoj meri kompleksni da je

za njihovo uspešno rešavanje potrebna radna grupa pogodnog stručnog sastava. U početku je potrebno dobro upoznati materiju i ući u suštinu problema. Bez poznavanja materijala nema ni konkretnih ideja, ideja koje se mogu ostvariti. Ali kad one već počnu da se javljaju daju nam novu snagu i volju da se istraže.

Kad čovek oseti da nekad ne može daspava jer ga nuči neu-speh od prethodnog dana, ali je na pragu da nekim novim postupkom reši izvesne poteškoće i zato sa nestrpljenjem očekuje radjanje sunca i čas kad će moći da proveri ono što je zamiskio, onda je već najteže prošlo i dalji rad je zadovoljstvom, uostalom ono što rad upravo jeste i treba da bude!"

Razgovor vodio
Radomir S. Petrović

D I S K U J E M O : D I S K U J E M O :

Prednacrt Statuta Univerziteta u Beogradu

U toku je pravljenje Statuta našeg fakulteta. Komisija za Statut je već pri kraju svoga posla vršeći usaglašavanje sa Zagonom o visokom školstvu a u vezi toga i sa novim univerzitetskim Statutom, koji je još uvek samo predlog. Zbog toga je FOSS Elektrotehničkog fakulteta rešio da predlog Statuta Fakulteta iznese na javnu diskusiju po zborovima birača godina. Našim studentskim predlozima sigurno ćemo doprineti da taj Statut bude najviši fakultetski propis. Pošto je opet u Prednacrt ušao član koji je i ranije direktno uticao na vremenska ograničavanja polaganja ispita, ja bih predložio da se sledeća dva stava:

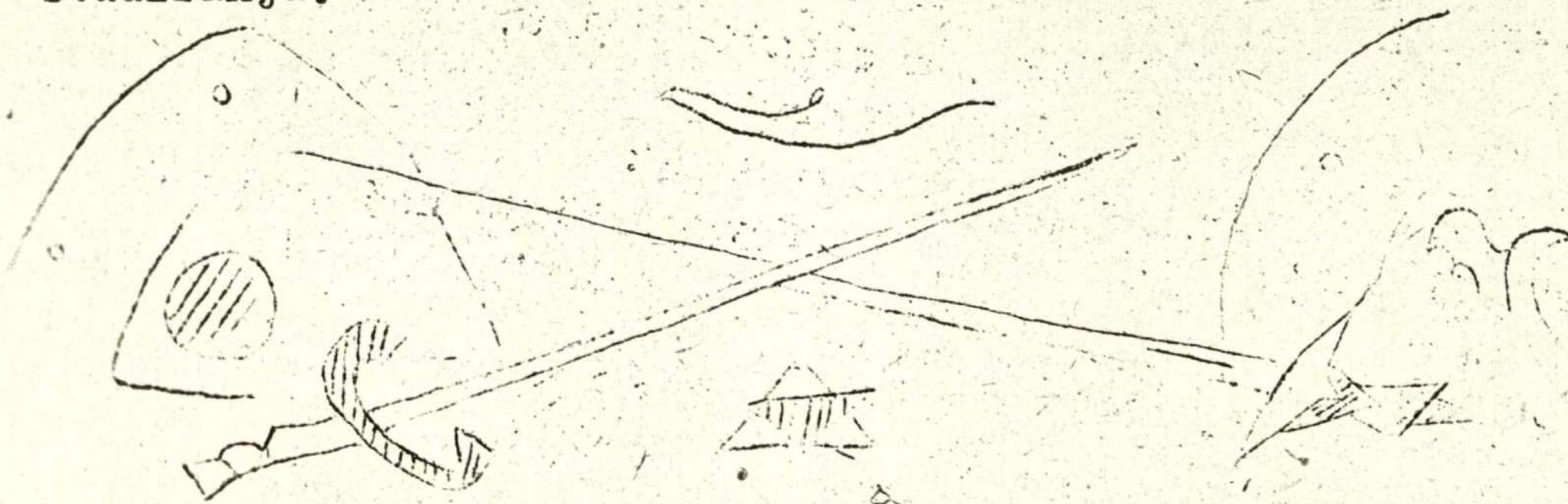
"Student koji ni treći put ne položi ispit : , četvrti put polagati ispit iz istog predmeta najranije posle tri meseca.

Ako student ni četvrti put ne položi ispit iz istog predmeta, pravo na dalje polaganje stiče po isteku šest meseči od prethodnog polaganja", -

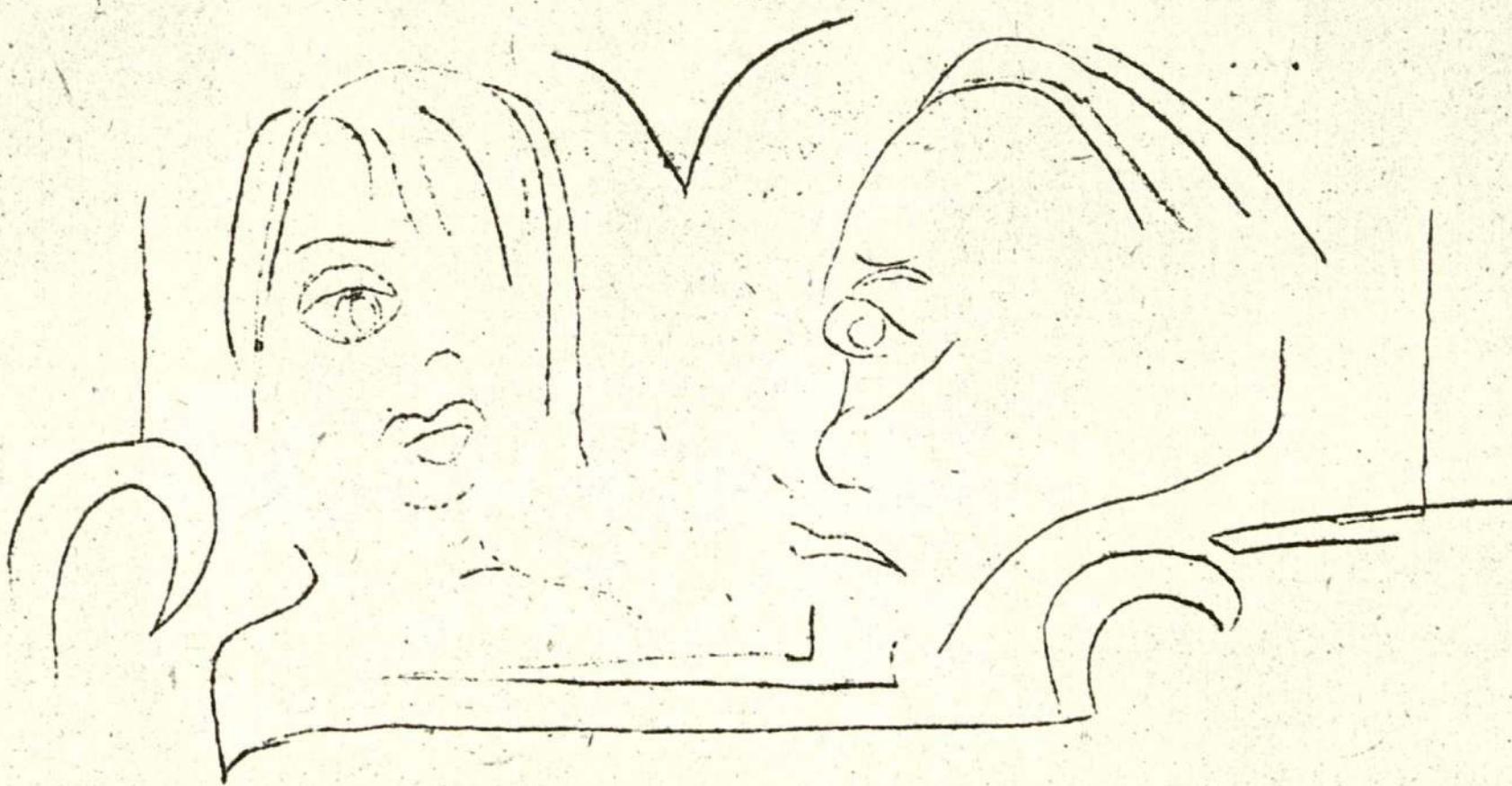
-brišu ili svakako pronene u tom smislu da se da pojedinim fakultetima šira mogućnost u vezi usvajanja ovakvih ograničavanja.

Ovo je mišljenje većine studenata našeg fakulteta koji su i ranije predlagali da se ovi stavovi ne unose u Statut.

Ovakvo mišljenje je podržao i veći broj naših profesora koji su već rešili da se drugi stav ovog člana ne primenjuje na našem fakultetu. Samim tim snatram da je opravdano da univerzitetski Statut ne stavlja ograničenja koja nisu pogodna za sve fakultete. Na našem fakultetu ovakva ograničenja bi samo nepotrebno dovodila do produžavanja i onako dugog vremena našeg studiranja.

- Kad Jojić analizira šahovsku partiju, u igri učestvuju pet topova.
- Grupi XY potreban je dopunski asistent za rad sa kusurom grupe. Glavnina je Janež Marija.
- Kad govorи o себи, Bora Popović često koristi reč genije.
- Cvije danas nije bilo na Arhitektonskom. Mora da je bolestan.
- Šira i Staford su udarili u nečiji nos. Šta mislite: Da li je to nos Lugomirskog?
- Postani drmator, možda ćeš dobiti dužnost, za Miru I ne brini.
- Kunosić Amir sve gleda odozgo, jedino Miru II odozdo.
- Sunar je diplomski odbranio od sileđija.
- Osim "desetke", "sedmice" i "šestice" blizu Fakulteta staju "dvojka" i "četvorka".
- Mira III je nedavn o izjavila da se neće zabavljati do 31.6. 1966. Vic nad vicevima u vezi folova.
- Od kako je dao prvi stepen, Sloba Crnogorac nosi kvadratne naočare.
- ZZlobnici tvrde da se Nena konačno verila.
- Simi teško pada što na Elektrijadi nije zastupljen balet kao disciplina.
- De Perić et Zajeganović nihil nisi bene discimus.
- Za Novogodišnju noć i Raka je nabavio Jelku.
- Milovan se zaljubio i dvadesetiprvi put.
- Studenti se uzdaju u se i u svoga Adžu.
- Predsednik KST Vuk obećao je za Novogodišnju noć jagnjeće pečenje.

JEDNA NAŠA POTREBA

Veće I godine drugog stu-
pnja odsjeka za tehničku fizi-
ku na svom poslednjem sastan-
ku složilo se sa predlogom da
je potrebno što pre organizo-
vati SKRIPTARNICU. Na taj na-
čin ono je postavilo na dnevni
red jednu našu davnašnju i
uvek prisutnu potrebu. Razlo-
zi koji nalaze otvaranje skri-
ptarnice i koji samim tim od-
ređuju njenu buduću fiziono-
miju mnogobrojni su. Do sada
se poslovima oko štampanja i
rasturanja skripata bavio Fa-
kultetski odbor Saveza studen-
ata. Ta delatnost je oduzela
mnogo vremena pojedinim člano-
vima tog našeg najvišeg stu-
dentskog foruma i na taj na-
čin oni su bili u nemogućnos-
ti da obavljaju svoje osnovne
funkcije za koje su i izabra-
ni. I neke katedre su same or-
ganizovale štampanje pojedin-
ih materijala i na taj način
sebe nepotrebno opterećivale.
U takvoj situaciji dvaju kolo-
seka u izdavanju potrebnih
nam materijala često je do-
zilo do nemogućih situacija.
Student se šetao na relaciji
Fakultetski odbor Saveza stu-
denata - Sekretarijat fakulte-
ta više puta i ipak nije naba-
vio onaj materijal koji mu je

potreban. Dalje, nepostojanje od-
redjenog foruma, koji bi se bri-
nuo o izdavanju skripata iz o-
nih predmeta kojima je to i po-
trebno i moguće, često je spreča-
vao ostvarenje takvih mogućos-
ti. Takodje, nužno je u situaciji
nepostojanja ovih udžbenika st-
voriti posrednika u kupovini i
prodaji starih udžbenika. Nužda
je stvorila takvog posrednika, i
on svakog dana dežura u hodniku
našeg fakulteta. On je često i
preskup. Zato se nameće potreba
da se to na jedan organizovan i
društveno koristan način uredi.

Forum, koji bi rešavao ova-
kvo pitanje i druga slična pita-
nja, možda bi bolje nazvati
servisom za izdavanje i prodaju
skripata i udžbenika. Takav fo-
rum bi mogao biti brzo organizo-
van. Mi imamo dovoljno drugova
koji bi u njemu radili dobrovol-
jno i besplatno. Problem su
samo prostorije. Ja imam jedan
predlog. Prostorija koja se kon-
isti kao garderoba mogla bi u
tu svrhu da se iskoristi. Ona je
i onako neiskorišćena kako te-
može da bude. Za kapute bi mora-
li da budu napravljeni čiviluci
u svakoj slušaonici. Tako bi bio
rešen i problem kaputa i najve-
ći problem za oživotvorenje ide
je o organizovanju skriprarnise.

M.Dj.K

ONI KOJI DOLAZE IZA NAS

Često nam se dešava, bilo na ulici, nekoj kulturnoj tribini ili igranci i na mnogim drugim mestima, da se sretnemo sa nekom čudnom fizionomijom. Naše uho tada bude primorano da čuje zvuke neprijatne po njega, a oko bude za trenutak opažanja iznenadjeno slikom. Ne, to nije slika, to je čovek obučen tako da ne odaje misao. Možda jedino što se može izvući iz tih očiju je pretpostavka, koja sve više teži da predje u ubedjenje: -Svi ne gledaju, ja sam čudan, ja sam neobičan, svakako da onda nešto značim u ovoj učmaloj sredini.

I ta grupa, koja sebe naziva avangardom ovog vremena, dozvoljava sebi mnoge postupke, koji se ne mogu niukom slučaju dopustiti. I vi se svakako susrećete sa tim jadnim načinom dokazivanja ličnosti, pa ga ne bih opisivao. Pokušavam napred rečeno: "jadan način dokazivanja ličnosti" da objasnim.

Ponašanje ovih figura nema, ili vrlo malo ima crte prirodnosti. Uglavnom su tu zastupljeni maniri i navike onih koji su postiglinešto i postali slavni u tom njihovom začaranom svetu. Možda je suvišno da kažem da mislim na osmehe Belmora, ili kose Bitlsa, kod neki koji hodaju "idealno".

Na igračku se susrećemo sa pokretima tela koji se sreću u višim stadijunima ljubavne igre. Budimo "moderni" pa ne osudimo ovo strogo, jer naravno, to je trenutak prepustanja mladosti i zadovoljstvima, ali ipak ne možemo preći preko onog staroga da sve što je prenaglašeno postaje neukusno. Radost i zadovoljstvo to uvek ostaju i nema potrebe nalaziti neke specifične vidove za njihovo ispoljavanje.

Prinudjen sam da ponislim da taj deo društva teži, čak primorava sebe, da gleda blisko unapred ne tražeći cilj života ili je on tako uzvišen da postaje nedostižan. Vrlo je interesantno da su sličnim rečima ispunjeni njihovi dnevniši (onih koji ih pišu - uglavnom devojke).

Moralna snaga pojedinca postaje isuviše slaba da obuzdava želju za poslasticama koje život pružala koje ne treba uvek prihvati. Život prestaje da se shvata kao udružena borba i na kraju kao borba, sopstvena egzistencija postaje smisao delanja; no ovakvo izvedeno delanje ne pruža ubedjenje da je poštено. Neninovno, čovek bez šire i opšte ideologije ne može da bude jak i dosledan (čak i samon sebi), jer gubi osnovna merila koja ga mogu usmeravati ka pozitivnom. Bez praćenja šireg društvenog to-

ka dolazi do egoizma, narcizma i društvenog neangažovanja.

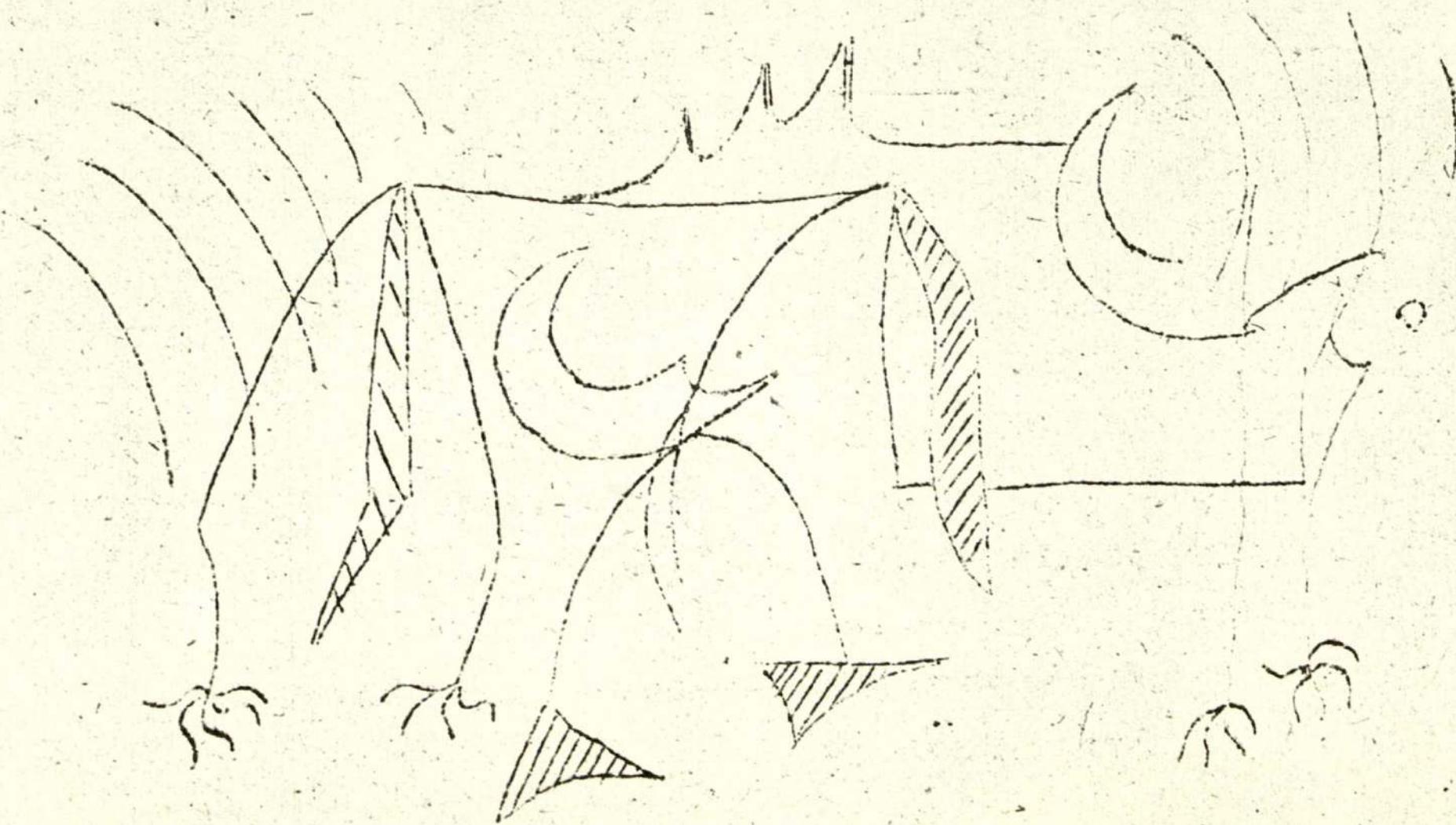
Možemo li ikada opravdati doktrine koje propovedaju obezbedjenje samo svoje egzistencije, ne osvrćući se pritom na korake ka opštem društvenom napretku. U zeniji sa nazorima kakve je usvojila naša treba pokušati sa probijanjem naduvanih mehurova na kojima se ispisuje "živeti moderno", jer oni u svojoj suštini označuju potpunu dekadenciju.

Nadjimo način da ovin mladim ljudima, u prvom redu onladi, onoj na koju se odnose ovi redovi, ponogneno u nalaženju istinskih idea; pokušajmo da je otrgnemo od svih zabluda za koje se ona nevino i naivno vezala.

Josif V. Spirić

FAUNA EXPRES JAVLJA

- ooo Iako izvrću likove sočiva nisu malogradjani.
- ooo Jagnje uvek vidi vuka crnog.
- ooo Kad bi mrav mogao da skoči, da li bi ostao mrav.
- ooo Vo više voli od žapca, ima veće srce.
- ooo Politika nás se ne tiče, nas se tiče samo med, rekoše trutovi.
- ooo Veliki san jedne ribe je da njen son postane direktor.
- ooo Krtica nena oči, oprostimo joj što podriva.
- ooo Majmun se uvek smeje kad ga čovek gleda.
- ooo Roda je došla iz inostranstva, stoji na visokoj nozi i jede domaće žabe.

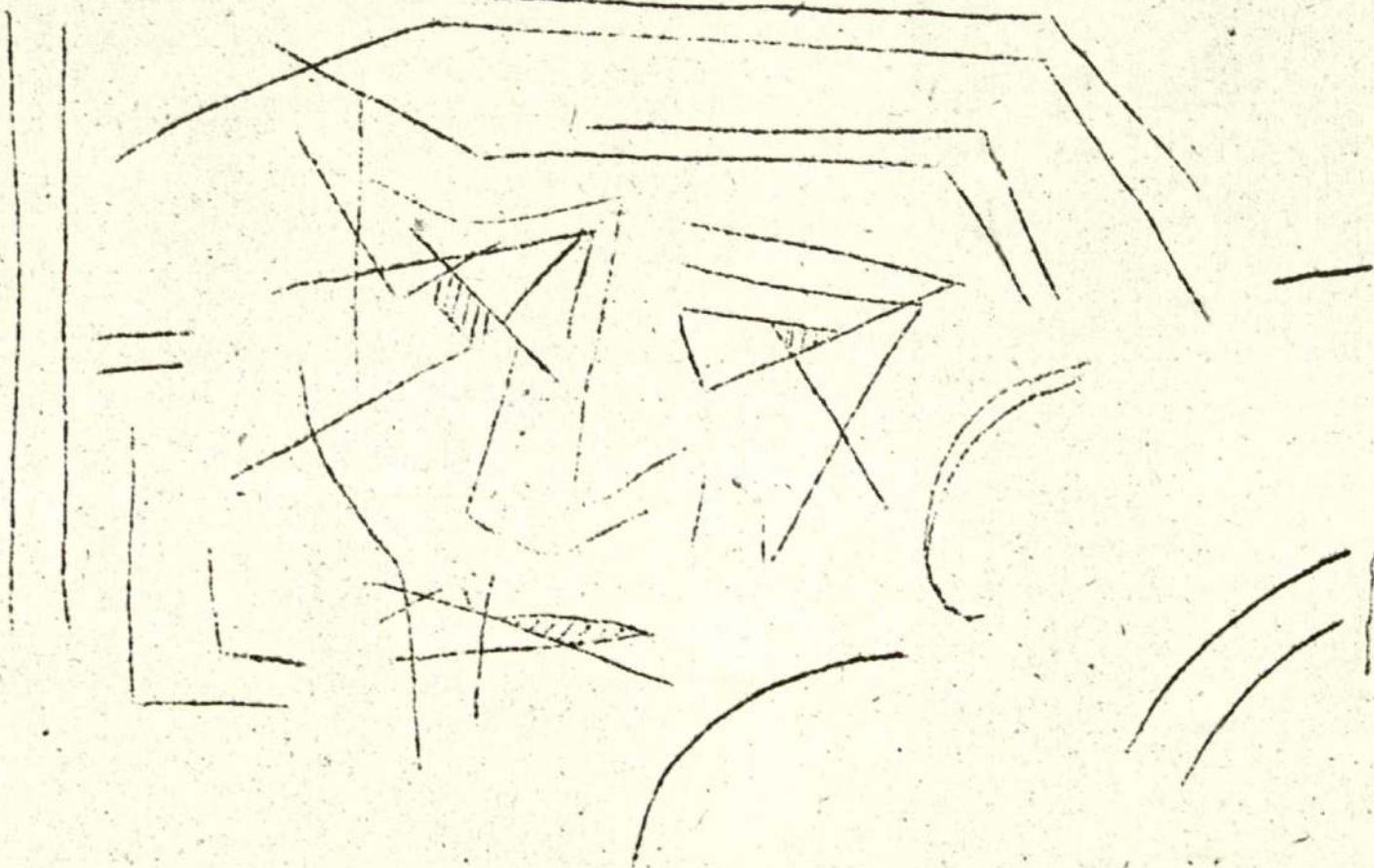
ONI SU NEPOZNATI U SREDINI U KOJOJ ŽIVE

Dogodilo se to ove jeseni u prostoriji FOSS-a vog fakulteta. Uđoše njih dvojica, moderno odevena, sa modernom frizurom, odmah se dalo videti da su velegradjani, brucoši, i sa dežurnim drugom stupiše u razgovor. Razgovor je bio dosta dug i sadržajan poučan za njih i interesantan za dežurnog druga.

Oni su tražili da im dežurni drug izda karakteristiku sa pečatom Saveza Studenata, jer bez nje je nemoguće dobiti stipendiju. Ovaj se branio da o njima ne zna nista, pošto su tek dvadeset dana na ovom fakultetu. Rekao im je da karakteristiku moraju uzeti od onog aktiva Saveza omladine čiji su bili članovi u srednjoj školi. Tada mu ispričaše da tamo nikoga ne poznaju, na šta se dežurni drug jako uzbudi. On je bio jedan od onih koji sva kodnevno ulazu najviše što mogu od sebe u izgradnju društvenog sistema socijalističke Jugoslavije. Rodjen i vaspitan u malom mestu od velikih roditelja, za velike ideale bio je revoltiran razočaran i jako tužan u isto vreme. Rekao im je to otvoreno, a oni tonisuhvatili, već su i dalje pokušavali da ga ubede da treba da im izadje u susret. Ostao je uporan, a oni izadjoše ne dobivši karakteristike.

Dugo posle toga on je o njima razmišlja. Pade mu na um da je možda bilo bolje da im je posle onoga, što im je ispričao, ipak izdao bilo kakvu karakteristiku. Ali odmah ga preseče misao da bi time učinio nepravdu onima koji ne pitaju koliko će se platiti vreme koje svesno daju na oltar društva. Našao je mnogo razloga za i protiv svoje odluke. Još i danas razmišlja.

M.Dj. Konstantinović

KST ili KLUB STARIJIH TINEJDŽERA

U nedavno sprovedenoj anketi o tome gde studenti ove zgrade provode slobodno vreme, naiskreniji je bio odgovor jednog apsolventa: "Noći u diplomskoj sali a dane u KST-u". Time je ustvari rečeno sve.

Ali želeći da posetim Klub i da vidim kako radi i kako ga "rade", upitio sam se pravo, levo, pravo, de sno i našao se u podzemlju ove zgrade tj. u Klubu.

Odmah se vidi da je Klub uredjivala stručna ruka. Naime, intimno osvetljenje, modernistički nameštaj, asura po zidovima i boje tako izabrane da prosto mame studente da ovde pročitaju štampu, odigraju partiju šaha, napišu vežbe ili se udvaraju kolegincima sa Arhitekture ako ih ima. Prostorija nije inače naročito velika ali je dovoljna. U jednom uglu se smeši impozantan klavir koga su godine očigledno pregazile. Ali matori se neda! Svira on, iako je konkurenca jaka i uporan je u borbi protiv raznih tamo "električara".

Tačno vis ſt vis tog muzejskog primerka je savremeni šank koji danju nažalost ne radi. On ne radi, ali zato tamo sedi jedan šarmantan mladić čija je jedina dužnost da izdaje štampu i šahovske garniture uz članske karte. Pored šanca je najnoviji reklamni potez Uprave Kluba veliko egzotično ogledalo sa sumnjivim pedigreeom. Samo nije raščišćena jedna stvar: dali studentkine dolaze u klub radi ogledala ili radi službenog liča iza šanca?

U razgovoru sa dežurnim saznao sam da ove šk. god. ima 300 članova, što je otprilike 6,835% studentskog naroda u ovoj zgradici. A procedura da se postane član nije naročito komplikovana: potrebno je 200din. i slika. Time je plaćena članarina za ovu šk. god. i sa dobijenom člansko kartom može se uzimati štampa, šahovske garniture kao i uveče ulaziti u Klub radi TV programa.

Interesantno je da preko dana u Klub dolaze pretežno ista lica. Većinom igraju šah, ali nikad nivo buke ne predje 50- 60 dB. Jasno je odmah zašto je tiho kad se zna da uključeni ventilator ubacuje bar $3m^3$ hladnog vazduha, pa ako ćete galamiti, smrzavajte se!

Dnevni rad kluba se završava u 18^{30} . Tada se prostorija spremi za večernji rad od 19 do 22^{30} . I onda je klub pun, jer televizor

radi pa je svakako jeftinije provesti veče sa devojkom u Klubu nego dati 500din. za biskopske karte.

Posebno poglavljje rada kluba su igranke subotom i nedeljom uveče. Dolazi pretežno studentska omladina, jer je ambijent posebno prijatan, Orkestar izvodi melodije za svakog, Ljuba i Stanko toče piće za svakoga dok ulaz kontroliše popularni Žare. Ako ni radi čega drugog vredi doći radi gosta večeri koji je obično ili Lado Leskovar ili Zafir Hadžimanov.

To bi, u najkraćim crtama, bilo sve o aktivnosti KST-a. Možda i činim lošu uslugu klubu ako kažem da se u njegovm prostorijama ne mogu sresti Šekularac Veličanstveni ni Paja Nikolić, ali se zato vidja Šule koji se predstavlja kao bog da bi mu se bruči mogli javljati sa: "Pomozi bog".

Kosta Ilić

REČ-DVE O BRUCOŠIJADI

Uli 22 novembra o.g. u dvorani KNU-a izveden je program studentskog satiričnog kabarea pod nazivom: "studenti naši šta vas to plaši ili tzv. brucošijada".

Ove godine brucošijada je prošla bez mnogo buke i publiciteata ali sa relativnim uspehom. Za ovaj reletivni uspeh prvenstveno su zaslužni akteri koji su pored dosta slabe ipak uspeli da mobilisu pažnju do poslednjeg mesta pune dvorane.

Pisci tekstova za ovo brucoško veče nisu mogli na momente da izdiferenciraju šta se može a šta ne, šta je na mestu a šta ne.

Nameće se mišljenje da je gubljenje mere česta pojava kod naših umetnika, koji su učestvovali i u sastavljanju tekstova za ovo brucoško veče, što pored "Kafanice, sudnice, ludnice" od Crnčevića donekle potvrđuje i ova veče namenjeno "bebama" Beograds-kog univerziteta.

M.T.

134/63

000000000

P R I S L U Š K I V A N J A

DRAGI KOLEGA, hajde da malo porazgovaramo u četiri oka, onako iskreno i drugarski. Ne nemoj misliti da je u pitanju elektronika, ne, čak ni problem stipendija, nešto sasvim drugo što se ipak svih nas tiče ali o čemu vrlo malo razmišljamo.

Ako se slažeš prisluškivaćemo razgovor dva studenta, dva sasvim obična i svakidašnja akademska gradijanina. Neka jedan bude električar, naš kolega, a drugi, drugi neka bude neki drugi ili čak treći.

Eleml idu njih dvojica i razgovaraju o svemu i svačemu. Taj drugi ili treći poče o pozorištu. Te Artur Miler, pa Krleža pa Tenesi Vilijams i tako sve neka nova imena. Ali Raka, ... Pa molim te Miko... koprca se "električar" i navlači vodu na svoj mlin. "Nasrtljivi drugi" baš zapeo i nikako da popusti: Stevo Žigon je bio nenadmašan, a Ljubiša Jovanović dobar kao i uvek. Ne može da se kaže, čuo je električar ta imena, ali ko će da pamti sva t a imena, sve te "asistente", "asistentoide", docente i "docentoide".

"Drugi" se prebacuje na novi teren: -A šta sad čitaš? Električar će na to češći se po glavi i veoma naivno: -Pa da znaš da je teorija kola prilično nezgodna stvar.

-Ne pitam te to, navalio drugi kolega, mislim na roman ili koju zbirku pesama.

-A ne (snishodljivo), nemam vremena za to.

+Čudan je Sen Džon Pers, njegova poezija je sva u simbolima, a ipak uspevaš da u njegovoј rečenici čiješ buku nemirnog mora i zaplitanje palminog granja po južnom vetrnu, zaneseno će drugi.

-Ne, ne, dosta o tome, zar će mi to ikada trebati.

..... Još dugo je trajao taj razgovor. Bio je pomenut i Boris Pasternak i Milivoje Pavićević i još mnogo manje ili više nepoznatih imena, prilično stranih našem kolegi električaru.

Ostavimo iga sada dragi kolega, pa i nas dvojica izmenjajmo nekoliko reči na kraju.

Kao što i sam znaš, ovaj razgovor sam izmislio, ali navedene glumce i književnike nisam, veruj mi. Imena mi je izdiktirao mladji brat, znaš on je gimnazijalac ali to nu ne smeta da zna i ponešto drugo.

A šta nisliš da li nama studentima smeta to što bi znali o stvarima koje nisu ni integrali, ni impedanse, ni diode...

Ima mnogo da se uči kažeš. Slažem se. Na kraju krajeva niko i ne istupa protiv učenja, radi se naime samo o mom skromnom mišljenju da ipak treba ponešto i pročitati pa i pozorište ponkad obići. Slažemo se, zar ne, da sa toliko vremena možemo naći koji čas dobre volje sa predznanjem da će nam koristiti i done ti prijatnosti kojih nemamo baš na pretek.

Možda sam se prevario smatrajući da električare malo interesuje ono što se dešava van fakulteta. Boleo bih da jesam, ali ako nisam onda dragi kolega da malo razmislimo "šta nam valja činiti", jer činjenica je da pored elektrotehnike postoje još neke stvari koje bi student elektrotehnike "najbliže rečeno" mogao da zna.

Dakle, razmislimo!

Miloje Todorović

PROČITAJMO PORUKU NADJENU

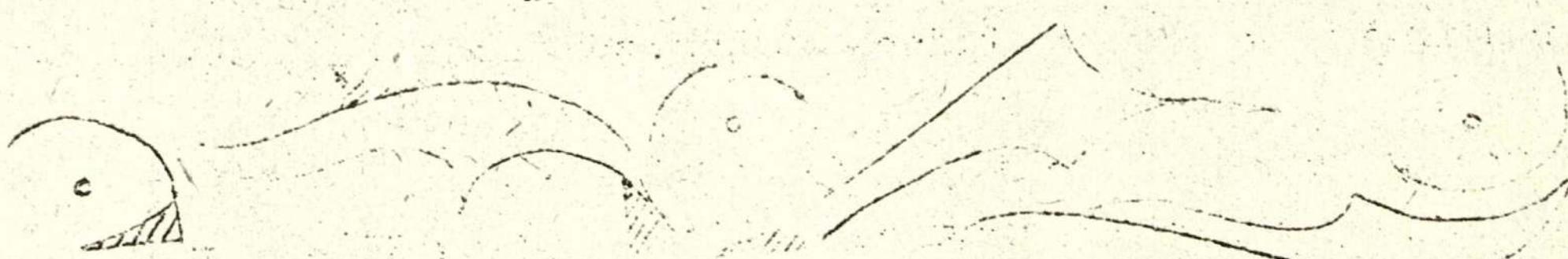
KRAJ JEDNE KASETE

Joco, lafe podšišani,

Otišao sam gore (kao i uvek težeći nečem uzvišenom). Ako me slučajno(?) tamo nema, verovatno se moje "mehaničko" težiste tog trenutka nalazi jedan sprat niže milujućim (verovatno pogledom) lepote savremene arhitekture.

Tvoj zadatak je kad budeš došao gore (ako uopšte budeš imao toliko samoodricanja da i ti negde ne zaglaviš medju ove što nam hodaju nad glavama - pazi nisam sujeveran) da me otrgneš od tih "strašnih" snova (strašnih pred ove dane pred ispite) i da me vratiš u stvarnost mehaničkog vremena.

Već unapred mnogo, mnogo ti je zahvalan Raka.

TRENUTAK ISTINE

Odzivala se na ime Giselā. Naravno nisan nogao da odlin sujeti da je napadnen.

Jedan izlazak

četvoro

pet litara vina

prepun alkohola

jedno odbijanje

jedno odbijanje

jedan šamar

i jedna suza.

Primitivnost ne zna za pozdrav. Sutra i stalno sutra
otišla je zajedno sa hladnim oblacima. Uzalud...

Razrezano krvavo srce.

I opet su vozovi odspali mrak

i opet je keruša lajala

i opet san.

Samo jedna crvena mrlja u svesti

kao nemi svedok večne borbe.

K. Ilić

+++

Kandilo se pali
gori mrak mrtvaca
svitac započinje noć.

Djavo u ruži na krstu
bodež od bola mi u ruci
i ne ubih
osvetu žrtvovah za lepotu.

J. CS.

NOVI DAN

Razgolitile se želje
drugim jutrom skidanja
krepkosti nadvladale
jutarnje mise nebesima
kao da se odjednom izgubila
sva lepota mašte
krv je pošla u susret
vene sklopile oči iz stida
pregršt travki
polazi na venčanje.

J. S.

OSTVARENJA NAČIH SARADNIKA SA DRUGIH FAKULTETA

T E
B I

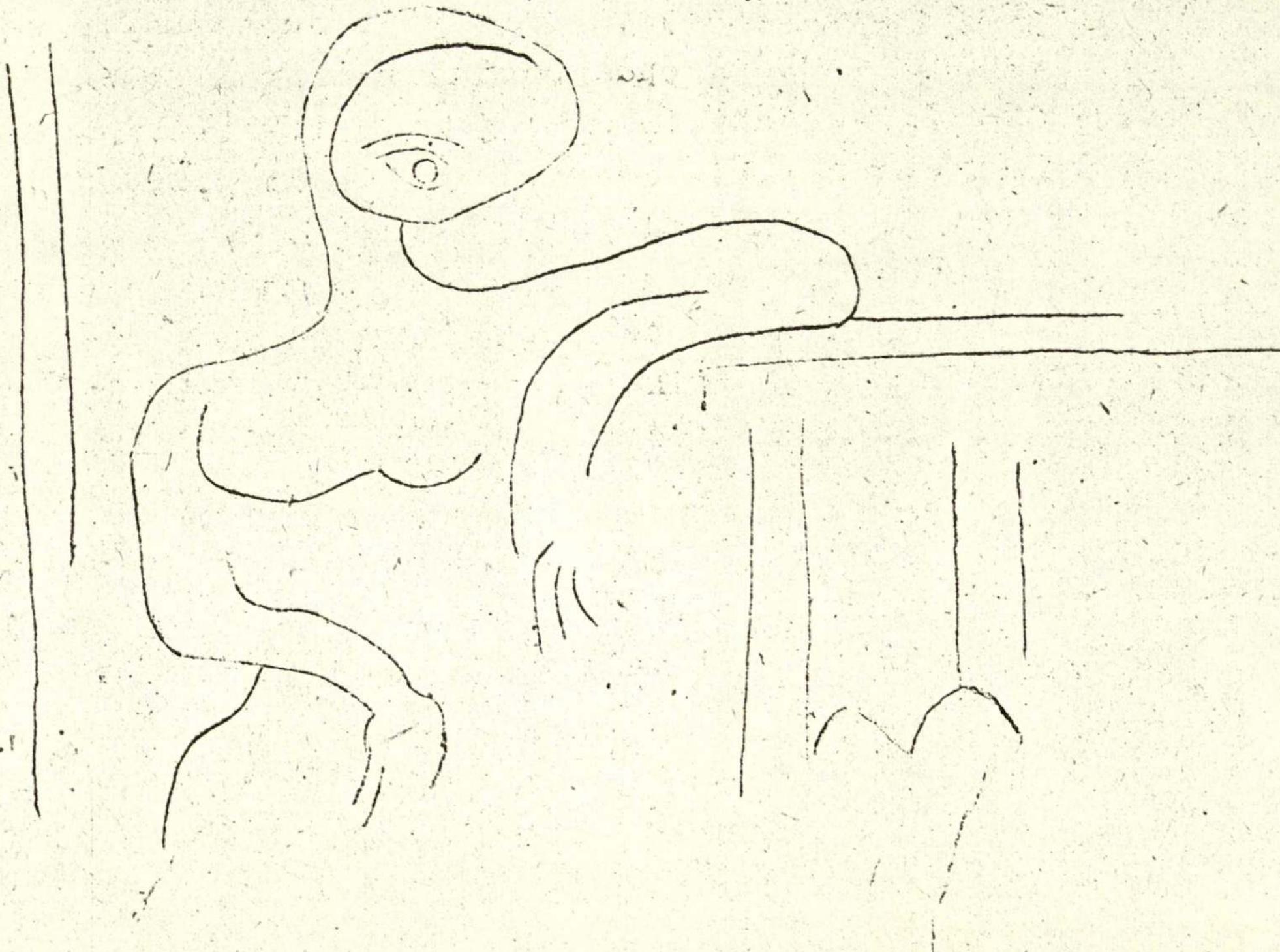
Upletena sam kao ptica
u treptaj Tvojih zenica
u nežnost Tvog čutanja.

Pomozi mi da oslobođim svoje misli Tebe,
da stegnem ruke koje me čekaju,
da zagrizem usne koje me žude,
bez obmane da su tvoje.

Najzvonkiji glas, najnežniji šapat,
bledi pred beskrajnošću i dubinom
Tvojih neiskazanih reči.

Pomozi mi da obuzdamo vетар
jer si beskrajno nesrećan,
jer smo beskrajno nesrećni
jer ne mogu biti Tvoja.

Jagoda Stefanović

PODSVEST NA ISPITU

Stepenice su postale ravne i nisu se osećale pod nogama, a jutro svo u znaku nasilnog budjenja, imena se ne čuju u očekivanju svoga, a ono nimalo toplo (kako je bilo lepo slušati ga sinoć iz njenih ustiju, ona ima bele zube vučice) najzad trenutno umire na slici indeksa. Imena više nema i niko ne žalosti u sali beloj-sasvim beloj.

Gde je moje ime, vratite ga, ne nikada, nazad se ne može.

Budne oči (od sinoć) pričaju sa odgoljenim kolenom, ali nigde ni trunke dogovora o sutrašnjoj noći koja šapuće tiho da je niko ne čuje kako je beskonačna stvarnost.

Iz kose proviruje dlaka i kaže da se muši, da je opijena čašom beline i postaje bela.

Sutra prestaje da živi u grču daha koji niz čelo spušta se do ustreptalih ruku.

A ipak vreme i dalje teče i napolju kapi se sustižu.

Gde je smisao dana i noći provedeni nad knjigom, zagledanih u slova i brojke. Gde je osmeh pustinjaka sa neurednom bradom. Gde je juče. Izgubile se strepnje i nadanja. Ja čekam nju, ona će doći i daće mi svoju nit, a ona druga, avaj..nje nema, i kao uvek nesreća nesreću sledi, znojave ruke postaju zastor a bore tihi hod sumnji u same sebe. A onda postaješ slep i počinješ da ne misliš! Drvoredi se gube, tramvaj je zgazio dete, naivno i nespretno, a opet svo u želji da pogadja. Od jednom, od jednom, od jednom (lažemo) genije počinje da urla i najavljuje svoj vek, kula sazidana od trošnih bedra krivi se da ga prešla u prljavi jarak izrovnan u tom času bespoštene borbe.

Eho detinjstva i priča doslikuje: mora se pobediti+ da to svi kažu, ali svi ne pobedjuju. Pobedjuju poraženi, a umiru oni koji su živeli.

...Eno ga, on, on, tako lep i pravedan, liči na junaka iz dečjih bajki, a iza njega lukavo k'o zmija Opsena bez plavog ruha, naga i procvetala. Košmar je njena obest, laž su joj grudi, a bestlesan stidni trougao.

Stariji za život prolazanja zaželiš pusto ostrvo koje leti brzinom sunca ne staneći, želja se začudo ispunii i ti postaješ filozof u trenutku.

Josif V. Spirić

IN VINO VERITAS

Vuk me pita šta to kucam a ja štucam vreme je ironično lepo
bez obzira što sam se sinoć zaljubio u Nenu bez razloga i hoću
ONA JE PIJANA SEDELA NA STEPENICAMA VODE I PLAKALA MOJU LJUBAV A JA
SAM PIJAN KORISTIO OKOLNOST DA POLUDIMO OBOJE DA znam zašto su juče
gavrani urlali na nebo okolnost za ljubav okolnost za ljubav okol-
nost za ljubav razglašicu celom svetu preko Sveta da sam slučajno
na Zemlji ozemljosao jednu ludu sreću.

...PIJANA NA STEPENICAMA VODE SPREMNA NA LJUBAV....

...DA POLUDIMO OBOJE...

zato što zašto za to nije bilo razloga što za to uopšte nije bilo raz-
loga nikakvih jasnih razloga samo jedna duga umrla noć krici zaspalih sova SPREMNA NA LJUBAV podmukla reka nevino se valja a djavoli
pevaju serenade SPREMNA NA LJUBAV na stepenicama pijanog ljubljenja
i oči oči njene njene sa suzama da li su iskrene i jedno
da i jedno ne zašto zašto si plakala te noći zajedno sa vetrovima
DA POLUDIMO OBOJE zato plačemo zajedno što smo se te šašave noći lju-
bili do smrti što smo se te blesave noći osećali dvoje I PLAKALA MO-
JU LJUBAV A JA bože nisi ti prisutan kriješ se ko nacista zašto mi
onda nisi šapnuo besmislenost svega zašto mi nisi poslao nebeski ta-
ksim da ti budem andjeo zašto nisi reku zaustavio umirio zaglavio ta-
mnu učutao šumnu KORISTIO OKOLNOST a ona je tiko jecala svoju nespo-
sobnost odbrane moju napadnu fatalnost zelene živine farove sjajne
krvi žedne vodene oči ZASPELI SMO OBOJE NA RAMENIMA SNOVIDJENJA DA
ZABORAVIMO PRISUSTNOST NEMOGUĆEG OVO NISI SMEO DA MI UČINIŠ jedno
stavno sam smeš osim toga što sam hteo kako ču te sutr a pogledati u
te tvoje oči CRNA JE PRLJAVA VODA ISLA SVOJIM PRIRODNIM TOKOM TRAŽE-
ĆI SVOJU OFELIJU nećeš me gledati bićemo siti i bez pogleda siti čega
ovakvih nedorečenosti znači ostavljaš me TRAŽEĆI SVOJU OFELIJU TRA-
ŽEĆI SVOJU OFELIJU OFELIJU OFELIJU i kad se je njen razdiranje
no telo prevrnulo preko ivice moje savesti reka je samo šumnije zahu-
čala svoju zahvalnost SVOJU OFELIJU bezglasno je nestala SVOJU OFELI-
JU i onda se dugo dugo ništa nije dešavalo osim što su jata zlokob-
nih gavrana nepovratno odlepršala moju tugu da li sam iskren moje oči
zašto me majko niši slepog dala svetu moju dušu da li već ludim.

KOSTA ILIĆ

INTRIGICE: Boža Šalterski dobio čerku namerno.

IZMIŠLJENI INTERVJU SA
BOŽIDAROM ADŽIĆEM, predsednikom FOSS.

JA: Ja.

ON: Božidar Adžić, zvanično.

JA: Milovan ti osporava genijalnost.

ON: Neupućen.

JA: Govorka se da imaš uspavljajuću boju glasa.

ON: Greška. Zamenili su me sa Grujom.

JA: Kako se zovu stanovnici Kube?

ON: Kubisti.

JA: e4.

ON: e5.

JA: Kad bi slučajno treba lo da likvidiraš nekog Miloša, koga bi pozvao da biste bili dvojica.

ON: Harisa Hercega.

JA: Za koliko godina ćeš závršiti ovaj fakultet?

ON: za tri pa jednu.

JA: Kažu da kući imaš "Kapital".

ON: Izmišljotina. Samo par hiljada.

JA: Da li ti se ponekad dešavalо da osetiš žedj za stvaralaštvom?

ON: Najčešće na vežbama iz ETU.

JA: Kad bi morao da ideš na neko pusto ostrvo, koje bi knjige poneo sa sobom?

ON: "Nanu" i "Rimljanku".

JA: Mirjana?

ON: Milošević.

JA: Svako prema mogućnostima, svakome prema...

ON: Položaju.

JA: Pomeni me u molitvama tvojim.

ON: Neću, nisi ti moj pretpostavljeni.

JA: Kad si ostao živ, lupni još nešto.

ON: Lup.

Ž. S. Tasić

UBISTVO JEDNOG APSOLVENTA

Sadislav Humanić se čudno osećao toga dana: grizla ga je savest. Moglo je to humanije, prebacivao je segi sećajući se svoje prve žrtve. Zašto sam izmedju hiljadu drugih načina izabrao baš najnehumaniji?

Bio je to jezivo tup udarac, razmišljaо je dalje naš ubica u istom stilu.

Odjednom se trže.

Šta je to samnom? upita se. Postajan sentimentaljan, konstata-va. Takve misli su opasne za jednog mladog ubicu, koji mnogo obe-ćava, prijeti se saveta svog učitelja nedavno preminulog na ro-biji. Strese se od pomisli da bi jednog dana mogao izgubiti že-lju za ubijanjem. Silom odagna takve misli i uspe da se vrati u stvarnost.

Tražio je čoveka koji će biti njegova druga žrtva. U mislima je već stvorio njegov lik. Biće to prerano oronula muška indivi-dua. Boem? Da. Intelektualac? Da. Sinu mu: neki dugogodišnji apsol-vent, Ali čekaj! - reče u sebi. - Bojam se da to ne bude ubistvo iz milosrdja. Hoće! priznade.

Ali uprkos toj nepobitnoj činjenici on je i dalje želeo da učini nešto za ovo društvo. Ako ništa drugo, ja ću bar na ovaj način da skratim prosek studiranja na fakultetima, kad nisam mogao na drugi način: da na vreme završim fakultet, prokomentarisa u sebi. Tog trenutka je osećanje dužnika nadvladalo ubicu u nje-mu. Ali čekaj! - ponovo se odazva predjašnji glas. - Zar si zabora-vio na žene? Da, primeti naš ubica sa tugom u glasu; ja uvek na njih zaboravim. Zato sam i dozvolio da moja cura uređe prirodnom smrću. Oduvek sam priželjkivao da ubijen neku čednu devojku, reče poluglasno i na licu mu se vide koliko stvarno čezne za tim. Jer, priznaćete, kad je u pitanju devojka, a još čedna, tada čin ubijat-nja postaje puno interesantniji. Ne? .

No ipak se odluči za muškarca. Krvočna zver uvek traži svoje žrtve na pojilu. Zato je naš ubica rešio da još večeras ode u "Domovinu", koja je kao zdravlje. Celog toga dana je bio veseo. Kad dodje veče, on obuče svoje crno najbolje odelo, priveza crnu kravatu i napusti svoje tajno skrovište na Elektrotehničkom fa-

kultetu zviždući jedan rekвијем. Predje preko ulice i udje u "Domovinu". Još s vrata ugleda njih, apsolvente, kako sede oko jednog stola i srce mu zalupa. Sede za jedan strateški pogodan sto i poče da ih pronatra. Odmah, na samom početku pronatranja, oduševi ga bogatstvo izbora. Prosto mu podjoše suze radosnice.

Poruči kafu.

Svi su bili kvalitetni. Svi: od prvog do poslednjeg. Poboja se da neće moći da izvrši selekciju. I stvarno bi i dalje razmišljao o tome koga da odabere da mu ne pade na pamet spasonosna ideja i poče: "eci peci pec ja sam mali zec ti si mala prepelica eci peci-PEC." Posle ovog poslednjeg: pec, on reče sa olakšanjem: dakle, to će biti moja druga žrtva.

I popi kafu. Onako: nadušak.

Sada se njegov zadatak sastojao u tome da čeka kada će njegova buduća žrtva napustiti lokal i da je u nastupu nadahnuća -uhije. Dugo, dugo je čekao gledajući tu mušku personu nepravilnih crta i isflekana odela. Kad se kaže da je naš Sadislav jako emotivan tip, odmah se može pretpostaviti kako je izgledao u trencima nervoze. Kad najednon, takorekuć iznenada, ustade buduća žrtva i posle onog uobičajenog "zdravo" napusti "Domovinu". Kako Sadislav nije bio čovek koji je voleo da čeka, i on odmah napusti lokal, i uputi se pravo za žrtvom, koju je išla teturajući se prema Fakultetu. Žrtva udje na Fakultet. Sadislav zastade na ulaznom stepeništu, navuče ginekološke rukavice i značajno se nasmeši u sebi. Žrtva prodje kroz aulu i zaustavi se pred Micinim šalterom. Sadislav je bio na visini situacije, prišunja mu se nečujno s ledja. i kad se spremao da izvrši akt milosrdja-apsolvent pade na zenlju tu pred šalterom, ropac, uzaludni trzaji i izdahnu.

Moj dalji život gubi smisao, reče i umalo ne zaplaka.

U tom trenutku iza ugla vide kraj kaputa prilike koja je zamakla i on podje za njom, čvrsto rešen da iskoristi poslednju priliku. Potrča za njom.

(Nastavak u idućem broju)

Ž.S.Tasić

N. O V O G O D I Š N J E
Ž E L J E I Č E S T I T K E

- Redakcija "Elektrona" čestita svojim dragim čitaocima Novu godinu i želi im sve najlepše u životu.
- Adžić Božidar u ime FOSS-a želi profesorima i studentima Elektrotehničkog fakulteta želi srećnu Novu godinu.
- Edita čestita novoj redakciji "Elektrona" Novu godinu sa najlepšim željama za uspeh.

- Kolektiv "Domovine" čestita Novu godinu svim studentima Elektrotehničkog fakulteta, a naročito profesorima K.Dj. i D.M.

- Cane Ilić želi sve najlepše drugu Kerimu Slipičeviću, promišljeno.

- Kemo čestita Novu godinu profesoru M.Ranojeviću, uzalud.

- Miri Jakšić čestitaju rođendan (X+1) i žele sve najlepše u Novoj 1966. njene suparnice.

- Studentkinja Ćurčić čestita Novu godinu profesoru Ćurčiću.

- Zec čestita sebi N svadbu na Novoj godini i očekuje sina.

- DIV obaveštava Zlatka da će u Novoj godini izdati skripte iz teorije šaha, da bi se Zlatko na vreme pobrinuo za jedan primerak.

- Kartaški klub iz sale 312 -"BLEF" želi mnogo uspeha i u Novoj godini fakultetskim vlastima i obaveštava zainteresovane da čip nije više 100 dinara već 1 n.d.

- Tetkice će u Novoj godini smanjiti cenu the vrućoj vodi (za neupućene-čaj) i the crnoj vodi (za neupućene-kafa) sto puta.

- Jedan student je u novogodišnjoj čestitci roditeljima obećao "da u Novoj 66. petica sigurno neće biti".

- U Novoj 66. Joca prima izjave ljubavi svakog petka od 18 do 19^h u FOSS-u.

- Boži Šalterskon manju platu u Novoj godini da ne bi mogao da plaća kafu svim devojkama koje ga posete/ želi Ljubomorni.